

Allah'ın Mahlukatı Olmak Yerine 'Kulu Olmak'

DİN ALGISI VE İSLAM

Yaradan'ın mahlûkatı olmak yerine kulu olmayı yaşamak, birey özgür iradesiyle inanç, tercih ve kararını verirken buna iman etmesi gerektiğini, imanın vicdanla entegrasyonunu sağlamışsa gerçek dindar olabileceğini bilmelidir aksi inanç ve yaşam sadece geleneksel ve kültürel bir inanış olur ki, bu Müslümanım diyen birey için insani veya dürüst bir yaşam ve inanış olmaz. Bizler elhamdülillah Müslümanız ve buna iman etmişiz. Hayatı boyunca İslam'ın, imanın ve 32 şartın hiç birini yerine getirmemiş bir birey "Ben Müslümanım dedim", bu yeterli bir beyandır diyemez. İslam'la şereflenmek onun asgari ölçüde gereğini yerine getirmektir. Aksi nedir, birey kendine uygun bir din yaratmış, keyif ve isteklerine hizmet eden, içinde hiçbir yasak ve ibadetin olmadığı bir din yaratmış olur. Böyle yaşamak istiyorsan buna itirazımız yok sadece uyarımız var, bu bireyin şahsı için yarattığı bir din olur, asla İslam değil ve bu bireyde asla İslam mensubu, Müslüman olamaz.

VAR OLUŞ SERÜVENİMİZ

Anne karnında vuku bulması, bireyi bir canlı varlık yapar. O, artık bir yaşayan ve yaşam macerasının içinde var olan bir aktördür, var oluş serüveni başlar.ü

Anne karnındaki süreci tamamlayıp, dünyaya merhaba dediğinde anneyle tek bağı kalır; göbek bağı. Birileri keser anneyle olan göbek bağını ve "Sen artık bir bireysin hoş geldin dünyaya" der. Masum, korumasız ve her nimete muhtaç bir şekilde çocukluk serüveni başlar.

Nasipte var ise izdivaç erkek ve kadın yaradılış fitratına göre evlilik yaşamındaki süreci sürdürür. Birey var oluşuna sebep olduğu çocuğun tüm dini, ahlaki, insani, mesleki ve eğitim öğretim açısından yetiştirme sorumluluk ve zorunluluğunu yaşar yani annelik veya babalık serüveni başlar.

Meslek, kariyer veya mali hayat çocukların eğitimi, yani uzun hayat mücadelesi içinde geçen bir ömür sonunda çocuk veya çocukların eğitim, evlilik ve hayata başlama süreci tamamlanmışsa, artık hayatın, yaşamın güzelliklerini algılama ve yaşama serüveni başlar.

Tüm bu süreçte gururlandığımız imanlı bir mazi, hak edilmiş emekle gelmiş mal, mülk, şan, mevki, makamlardır. Uzun hayat serüveninin onurlu yolculuğundaki aralıksız devam eden serüvenin dönüm noktası bu yaş kategorisidir. Genelde tüm sorumlulukların geride kaldığı bu evrede kalan yaşam süresindeki zaman dilimini vicdan, iman, sevgi ve insanlığa hizmet için harcamak en verimli yaşam dilimidir.

Yaradan'ın emaneti olan ruhumuza bir nefes alış kadar hakim olabilirken insan ömrü için uzun sayılan kısaca analizini yapmaya çalıştığım var oluş,yaşam ve dünyaya veda hayat serüvenimizde maneviyatın yani dinin geleneksel veya kültürel bir yaşam biçimi olmadığına algılanması zamanı çoktan geldi geçiyor. Yakın geçmişimize bile baktığımızda İslami yaşamın hızla asimile edilerek kültürel değere doğru projelendirildiğini görürüz. Kalbi duygularla iman edenlere mutlaka yol gösterici akademik ve eğitsel katkılar sunulmalıdır.Takiye yaparak kalplerinde İslam nuru olmadan sadece ben Müslümanım cümlesini yeterli bulanlarıda ALLAH hidayete erdirsin.

VİCDAN

Bireysel, ailevi, sosyal, toplumsal veya küresel yaşantımızda önceliğimiz inançlarımızla da örtüşen evrensel hak hukuku dışlamayan vicdan süzgecinden geçmiş kararların alınması sosyal yaşantımızda, sosyal ve toplumsal insani duyarlılığımızı koruyarak egomuzu tatmin eden çıkar menfaat öncelikli bireyselleşmiş, bencil bir yaşam felsefemiz olmamasıdır.

Yaşadığımız kentin lüks konutlarında birçok evde çok masraflı ve itinalı bakımla kedi ve köpekler yaşar ama aynı konutun çöplüğündeki çöp bidonlarından sokak çocukları onların çöpleri ile yaşamlarını idame ettirmeye, hayatta kalmaya çalışır. Ülkenin kırsalından gelmiş aynı konutların çöplüklerinden atılan çöpleri toplayarak bunlardan gelir elde ederek ailelerinin yaşamsal ihtiyaçlarını gidermeye çalışan bu evrenin, bu ülkenin insanları hayata tutunmaya çalışır. Ben, siz, onlar yani hepimiz bizim çöp artıklarımızla yaşama tutunmaya çalışan bizim insanlarımızın bu yaşantısına vicdanlarımızda ne kadar yer veriyoruz. Sokaklarımızda ki bu insanlarımız mal, mülk, makam, şan, şöhrette değil lakin yaşadığımız evrende, ülkede ve kentte ortaklarımızdır.

Yaşamımızdaki akıllara durgunluk veren israf, tatminsiz lüks hayat, benim kazanımım yüksek egosu ile başlayan çevreye ve insani yaşama hızla azalan duyarsızlık. Bencilleşmiş,

bireyselleşmiş yaşam tarzlarımızın vicdanımızla ve özellikle insani değerlerimizle tekrar dizayn edilmesi gerektiği noktadayız.

Yaşam serüvenimizin içinde yer alan ancak çok farkında olmadığımız birçok mahlûk var. Gerçek manada kalbi imanla dolup taşan her Müminin, yüce ALLAH'IN mahlûkatı olma yerine İslam'la, insanca yaşamla YÜCE YARADANIN kulu olması temennisi ile.